

szenie pierwotnie ustalonych kwot nagród w przypadkach określonych w § 24 ust. 2.

§ 37. 1. Przy wykonywaniu prac, o których mowa w § 3 pkt 1 i 2, dysponent może:

- 1) całość lub część prac związanych z określonym tematem wykonywać we własnym zakresie,
- 2) zlecać wykonanie całości lub części prac związanych z określonym tematem innym jednostkom, a w szczególności: instytutom naukowo-badawczym, centralnym biurom konstrukcyjnym, biurom projektów, zakładom badań i doświadczeń, centralnym laboratoriom, placówkom naukowo-badawczym wyższych uczelni oraz przedsiębiorstwom produkcyjnym bez względu na przynależność organizacyjną tych jednostek,
- 3) zlecać osobom fizycznym opiniowanie wyników prac.

2. Zasady przekazywania środków funduszu instytutom naukowo-badawczym podległym dysponentom funduszu regulują przepisy w sprawie gospodarki finansowej instytutów naukowo-badawczych.

3. Przedsiębiorstwa, których dyrektorzy są dysponentami funduszu i które wykonują we własnym zakresie prace określone w § 3 pkt 1, finansują je wstępnie ze środków obrotowych i refundują wydatkowane środki ze środków funduszu. Nie dotyczy to zakupów aparatury i przyrządów, wymienionych w § 14 ust. 1, które mogą być finansowane bezpośrednio ze środków funduszu.

4. Zasady tworzenia w przedsiębiorstwach osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz zatrudnienia w związku z realizacją zadań postępu technicznego i organizacyjno-ekonomicznego regulują odrębne przepisy.

§ 38. Dysponenti funduszu mogą dokonywać ze środków funduszu zapłaty (refundacji) z tytułu wykonania całości pracy lub z góry wyodrębnionego jej etapu.

§ 39. 1. Gospodarkę funduszem prowadzi się na podstawie rocznego planu finansowego.

2. Minister zatwierdza zbiorczy plan finansowy funduszu resortu z podziałem na ministerstwo i poszczególne zjednoczenia.

3. Dyrektor zjednoczenia na podstawie zatwierdzonego zbiorczego planu finansowego oraz opinii organów samorządu robotniczego przedsiębiorstw zatwierdza plany finansowe funduszu poszczególnych przedsiębiorstw, o których mowa w § 35.

4. Zmiany zatwierdzonych planów funduszu następują w trybie określonym w ust. 1—3, z tym że nie wymagają zatwierdzenia zmiany, polegające na:

- 1) przeniesieniach w ramach ogólnych kwot zatwierdzonego planu, z zastrzeżeniem przepisu § 13 ust. 3,
- 2) powiększeniu wydatków w razie gdy pokrycie ich mieści się w zwiększonych wpływach, nie polegających na zmianie procentowego wskaźnika narzutów — chyba że zmiany te powodują zwiększenie wydatków, o których mowa w §§ 19 i 25.

5. Dysponenti funduszu mogą angażować w ciągu roku środki funduszu roku następnego do wysokości 80% funduszu danego roku.

§ 40. Jednostki nadrzędne są uprawnione do dokonywania w uzasadnionych przypadkach przesunięć środków funduszu pomiędzy poszczególnymi jego dysponentami.

§ 41. W razie podejmowania w jednym resorcie prac, w których wyniku zainteresowane są jednostki innych resortów, prace te mogą być finansowane wspólnie. Finansowanie wspólne może odbywać się w formie przelewania odpowiednich kwot ze środków funduszu zainteresowanych resortów na rzecz funduszu resortu, w którym wykonuje się te prace.

§ 42. Minister Finansów ustali tryb gromadzenia, wydatkowania i ewidencjonowania środków funduszu, sposób opracowywania planów finansowych funduszu oraz zasady sprawozdawczości z zakresu gospodarki tymi środkami.

Rozdział 8.

Przepisy końcowe.

§ 43. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów może określić dalsze cele, na jakie może być przeznaczony fundusz, poza celami ustalonymi w niniejszym rozporządzeniu.

§ 44. Prace rozpoczęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i finansowane dotychczas ze środków funduszu postępu technicznego mogą być aż do ich zakończenia finansowane ze środków funduszu, nawet jeżeli charakter tych prac nie odpowiada warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu; prace rozpoczęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i finansowane z innych środków należy finansować — aż do ich zakończenia — z tych środków.

§ 45. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie utworzenia Funduszu Postępu Technicznego oraz jego przeznaczenia (Dz. U. z 1958 r. Nr 61, poz. 302 i z 1960 r. Nr 19, poz. 114),
- 2) uchwała nr 743 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie nagradzania za uruchomienie nowych produkcji, doskonalenie techniki i wprowadzenie do przemysłu osiągnięć nauki i techniki (Monitor Polski Nr 105, poz. 1202).

2. Do czasu wydania ramowego regulaminu nagradzania, o którym mowa w § 27, zachowują moc regulaminy wydane przez właściwych ministrów na podstawie przepisów § 15 uchwały nr 743 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r.

§ 46. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Plac, Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 47. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

275

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 października 1963 r.

w sprawie gospodarki finansowej instytutów naukowo-badawczych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) oraz art. 6 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pie-

niężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do instytutów naukowo-badawczych działających na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60), zwanych w dalszym ciągu „instytutami”.

§ 2. Instytut prowadzi gospodarkę finansową na zasadach obowiązujących jednostki budżetowe albo zakłady budżetowe, przewidzianych w ustawie z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz w przepisach wydanych na jej podstawie lub według zasad rachunku gospodarczego — z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z Komitetem Nauki i Techniki określają, według jakich zasad wskazanych w § 2 będzie prowadzona gospodarka finansowa poszczególnych instytutów.

2. Zmiana zasad gospodarki finansowej instytutu może nastąpić tylko z dniem 1 stycznia, z tym że odpowiednie zarządzenie powinno być wydane nie później niż dnia 31 lipca roku poprzedzającego wprowadzenie tej zmiany.

§ 4. 1. Przy określaniu zasad, według których będzie prowadzona gospodarka finansowa instytutu (§ 3), należy uwzględniać rozmiar działalności wykonywanej odpłatnie oraz warunki kalkulowania, rozliczania i ewidencjonowania kosztów poszczególnych prac i usług wykonywanych przez instytut.

2. Do instytutu, który prowadzi działalność podstawową lub jej część w formie odpłatnej oraz zużywa dochody z tej działalności na pokrycie wydatków, powinny być stosowane zasady gospodarki finansowej zakładów budżetowych.

3. Instytut, w którym prowadzona jest stale i w większych rozmiarach działalność polegająca na produkcji, projektowaniu, wykonywaniu prac laboratoryjnych i innych prac usługowych oraz w którym istnieją warunki dla przeprowadzania prawidłowej kalkulacji, kontroli kosztów i rozliczeń za poszczególne prace lub grupy prac, może być jednostką działającą według zasad rachunku gospodarczego.

Rozdział 2.

Instytuty będące jednostkami budżetowymi lub zakładami budżetowymi.

§ 5. 1. Instytut będący zakładem budżetowym prowadzi gospodarkę w oparciu o uzyskane przychody. Do przychodów instytutu zalicza się w szczególności:

- 1) środki stanowiące zapłatę za prace wykonywane na zlecenie zamawiających;
- 2) środki przekazywane przez jednostkę nadrzędną z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego lub innych źródeł na pokrycie wydatków związanych z prowadzeniem prac planowych;
- 3) dotacje budżetowe.

2. Przekazywanie środków przewidzianych w ust. 1 pkt 2 będzie dokonywane w formie zaliczek na podstawie rocznego planu prac instytutu, w którym wyszczególnione będą: orientacyjne koszty prac (grup prac), termin i forma ich zakończenia oraz odbioru. Zmiany rocznego planu prac instytutu dokonywane są za zgodą jednostki nadrzędnej.

3. Do czasu ostatecznego lub częściowego rozliczenia się z prac (grup prac) instytut składa jednostce nadrzędnej okresowe sprawozdania z wykonania prac i wykorzystania środków przewidzianych w ust. 1 pkt 2. Formę, tryb i terminy składania sprawozdań określają właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Pozostałość środków pieniężnych instytutu, nie wykorzystanych w danym roku, przechodzi na rok następny.

§ 6. 1. Instytut będący jednostką budżetową lub zakładem budżetowym sporządza orientacyjną kalkulację kosztów ważniejszych prac i prowadzi księgowość w sposób umożliwiający ustalenie faktycznych kosztów tych prac. Pozostałe prace kalkuluje się i rozlicza łącznie lub w grupach.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) określają prace lub grupy prac bądź kryteria dla wyboru tych prac, co do których istnieje obowiązek odrębnego kalkulowania i rozliczania kosztów.

§ 7. Instytut będący zakładem budżetowym uprawniony jest do zużywania ponadplanowych dochodów na zwiększenie zatwierdzonych w planie finansowym wydatków, z tym że zwiększenie osobowego i bezosobowego funduszu plac może nastąpić za zgodą właściwego ministra w ramach obowiązujących przepisów. W szczególności zwiększenie zatwierdzonych wydatków może nastąpić w związku z rozszerzeniem prac kontynuowanych lub wprowadzeniem do planu nowych prac, jeżeli zostały uprzednio dokonane zmiany w rocznym planie prac instytutu (§ 5 ust. 2).

§ 8. Instytut może rezerwować w swoim planie finansowym środki na finansowanie prac naukowo-badawczych, podejmowanych z własnej inicjatywy w granicach posiadanych możliwości kadrowych, a nie przewidzianych w planie prac i nie wynikających z zawartych umów lub otrzymanych zleceń. Wysokość zarezerwowanych na ten cel środków nie może przekraczać 5% ogółu planowanych wydatków. Za zgodą jednostki nadrzędnej wysokość zarezerwowanych środków może być podwyższona do 10%.

§ 9. 1. Z tytułu prac wykonywanych na zlecenie zamawiającego (§ 5 ust. 1 pkt 1) instytut rozlicza się zgodnie z przepisami § 12 i § 13.

2. Z tytułu prac planowych (§ 5 ust. 1 pkt 2) instytut rozlicza się z jednostką nadrzędną zgodnie z przepisami § 12 — na podstawie sprawozdań (§ 5 ust. 3) lub na podstawie faktury (§ 13).

Rozdział 3.

Instytuty działające według zasad rachunku gospodarczego.

§ 10. 1. Instytut prowadzi swoją działalność w oparciu o uzyskane przychody. W szczególności do przychodów instytutu zalicza się środki uzyskane od jednostki nadrzędnej lub od innych jednostek jako zapłatę za wykonane prace lub usługi na podstawie zawartych umów lub otrzymanych zleceń.

2. Dla prac objętych planem prac instytutu i finansowanych przez jednostkę nadrzędną umową może zastąpić zatwierdzony plan pracy instytutu wyszczególniający m. in. wartość, termin i formę zakończenia oraz odbioru poszczególnych prac (grup prac).

§ 11. Instytut prowadzi gospodarkę finansową na podstawie uproszczonego planu finansowego.

§ 12. 1. Instytut rozlicza się ze zleciodawcami:

- 1) w zakresie prac objętych obowiązującymi cennikami według cen zawartych w tych cennikach;

2) w zakresie pozostałych prac — według cen uzgodnionych ze zleceniodawcą na podstawie kalkulacji wstępnej kosztów własnego bez doliczania zysku.

2. Jeżeli faktyczny koszt pracy jest niższy od ceny uzgodnionej ze zleceniodawcą lub jest od niej wyższy nie więcej niż o 5%, podstawą rozliczenia jest faktyczny koszt pracy.

3. Jeżeli faktyczny koszt pracy jest wyższy od ceny uzgodnionej ze zleceniodawcą o więcej niż 5%, koszt ten może być podstawą rozliczenia za zgodą jednostki nadrzędnej zleceniodawcy.

§ 13. 1. Instytut rozlicza się ze zleceniodawcą za wykonane prace na podstawie faktury.

2. Przy wykonywaniu długoterminowych prac instytut może wystawiać fakturę za wykonanie określonego etapu pracy.

§ 14. 1. Dla bieżącego finansowania działalności instytut jest wyposażony we własne środki obrotowe w granicach normatywu tych środków.

2. Instytut może zaciągać kredyty bankowe.

§ 15. 1. Instytut tworzy fundusz inwestycyjno-remontowy, przeznaczony na finansowanie inwestycji polegających na zakupach gotowych dóbr inwestycyjnych i drobnych robotach budowlano-montażowych, dokonywanych w granicach określonych narodowym planem gospodarczym oraz na finansowanie kapitalnych remontów. Pozostałe nakłady w zakresie budownictwa inwestycyjnego pokrywane są z dotacji budżetowej. Za drobne roboty budowlano-montażowe uważa się nakłady do 200.000 zł wartości kosztorysowej.

2. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się z określonej przez Ministra Finansów części odpisów amortyzacyjnych, nadwyżki finansowej (§ 16), wpływów pochodzących z likwidacji środków trwałych oraz z innych źródeł, określonych odrębnymi przepisami. W uzasadnionych przypadkach fundusz może być zasilony dotacją z budżetu.

3. Nie podlegającą odprowadzeniu na fundusz inwestycyjno-remontowy część amortyzacji przekazuje się do właściwego budżetu.

§ 16. 1. Nadwyżkę finansową z działalności podstawowej instytutu w wysokości do 5% całości kosztów bieżących przelewa się na fundusz inwestycyjno-remontowy (§ 15); przelew następuje po zatwierdzeniu bilansu instytutu.

2. Pozostała część nadwyżki finansowej podlega wpłacie na fundusz postępu techniczno-ekonomicznego jednostki nadrzędnej, jeżeli jest ona dysponentem funduszu, a w pozostałych przypadkach — na dochód właściwego budżetu.

Rozdział 4.

Przepisy wspólne i końcowe.

§ 17. 1. Minister (kierownik urzędu centralnego) zatwierdza zbiorcze plany finansowe instytutów będących zakładami budżetowymi i działających według zasad rozrachunku gospodarczego zgodnie ze wskaźnikami narodowego planu gospodarczego oraz z kwotami dochodów i wydatków budżetu.

2. Na podstawie zatwierdzonych planów zbiorczych (ust. 1) jednostka nadrzędna zatwierdza jednostkowe plany finansowe instytutów.

§ 18. 1. Nie uważa się za inwestycje zakupów aparatury, narzędzi, urządzeń oraz innych nakładów związanych bezpośrednio z wykonaniem konkretnej pracy badawczej. Jeżeli praca stanowi wykonanie zamówienia, nakłady te dokonywane są za zgodą zamawiającego i na jego rachunek, w pozostałych przypadkach — za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustalają, jakie rodzaje aparatury, narzędzi i urządzeń należy uważać za związane bezpośrednio z wykonywaniem konkretnych prac badawczych.

§ 19. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Komitetem Nauki i Techniki określa szczegółowe zasady gospodarki finansowej instytutów, a zwłaszcza opracowywania i zatwierdzania planów finansowych instytutów działających według zasad rozrachunku gospodarczego oraz uproszczonego sporządzania kalkulacji wstępnej i rozliczania kosztów prac.

2. Zasady tworzenia funduszu statutowego, normowania środków obrotowych oraz księgowości instytutów określa Minister Finansów.

§ 20. Ceny za prace i usługi typowe wchodzące w zakres działalności instytutów ustala się według zasad określonych przez Prezesa Państwowej Komisji Cen.

§ 21. Uprawnienia ministrów (kierowników urzędów centralnych), określone w § 3 ust. 1, § 5 ust. 3, § 6 ust. 2 i § 17 ust. 1, przysługują prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), których nadzorowi instytuty zostały poddane.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

276

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 października 1963 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności Państwowego Funduszu Ziemi, ustalenia terminów płatności niektórych należności oraz właściwości organów finansowych w zakresie ulg w spłacie i umarzania tych należności.

Na podstawie art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 4, art. 26 ust. 2, art. 35 ust. 4 i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz art. 7 ustawy z dnia

2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) zarządza się, co następuje:

§ 1. W gromadach powiatów: bystrzyckiego, łąpskiego, malborskiego, mogileńskiego, oleśnickiego i śremskiego prze-